

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

English Speaking Skills of Grade VIII Students Using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT)

เกศรา อินทนนท์ (Katesara Intanon) *

ดร. เพ็ญณี แร่อท (Dr. Pennee Narot) **

ดร. นุชwana เหลืองอังกูร (Dr. Nuchwana Luanganggoon) ***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ด้านก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์)ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 35 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT 2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT 4) กรอบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test

ผลการวิจัย พบว่า 1) ภายหลังที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT นักเรียนมีทักษะการพูดภาษาอังกฤษ แตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 โดยที่คะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน 2) มีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น 3) ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยรวมอยู่ในระดับมาก

Abstract

The objectives of this research were to 1) study and compare English speaking skills of grade 8 students using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT); 2) study the progress of English speaking skills of grade 8 students using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT); 3) study the students' opinion using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT).

คำสำคัญ: ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

Keywords: English Speaking Skills, Cooperative Learning: Team Game Tournament (TGT)

* นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

** รองศาสตราจารย์ ประจำวิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*** อาจารย์ ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

The sample group consisted of 32 grade 8 students in Demonstration School of Khon Kaen University, during the second semester of 2012 academic year.

The research tools were 1) lesson plans using TGT; 2) assessing the student's progress in speaking skills which were pretest and posttest; 3) the questionnaire to survey the students' opinion; 4) the student behavior observation form. The data were analyzed by mean, standard deviation and t-test.

The result showed that 1) students' English speaking skills of posttest was higher than pretest at the 0.01 level of statistical significance. 2) Students' progress of English speaking skills was high. 3) The opinion of students using Cooperative Learning: Team Games Tournament (TGT) was a high level.

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกยอมรับให้เป็นภาษาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านสังคม การเมือง การทูต และการทหาร อีกทั้งภาษาอังกฤษยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาข้อมูลข่าวสาร และความรู้เกือบทุกแขนง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการถ่ายทอดวิทยาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ซึ่งเผยแพร่โดยใช้ภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น สำหรับประเทศไทยในยุคปัจจุบันที่การศึกษาโยงใยกับการเปลี่ยนแปลง เพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะสร้างศักยภาพให้แก่สถานศึกษาและเขตพื้นที่การศึกษาเกี่ยวกับความเป็นประชาคมอาเซียน เพื่อเตรียมความพร้อมในการเป็นประชาคมอาเซียน โดยภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา แสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อการอยู่ร่วมกับประชาชนของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียนในปี 2558 (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2554)

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ เป็นทักษะที่ทุกคนมุ่งหวังที่จะให้ประสบความสำเร็จ เพราะการเรียนรู้ภาษาใด ๆ ก็ตามหากสามารถสื่อสารด้วยการพูดสนทนาในชีวิตประจำวันได้ ถือว่าเป็นการใช้ประโยชน์

จากการเรียนภาษานั้น ๆ ได้อย่างแท้จริง แต่ความเป็นจริงการพูดภาษาอังกฤษของคนไทยยังประสบปัญหานั้นคือคนไทยส่วนมากเรียนภาษาอังกฤษมาเป็นระยะเวลาหลายปี แต่ก็ยังไม่สามารถพูดหรือสนทนากับชาวต่างประเทศได้อย่างคล่องแคล่วทั้ง ๆ ที่คร่ำเคร่งเรียนภาษาอังกฤษกันมาอย่างหนัก ซึ่งในอดีตการเรียนจะเน้นที่การเรียนรู้กฎเกณฑ์ของภาษา การจำโครงสร้างของประโยค แม้ปัจจุบันสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยจะเปลี่ยนไปจากเดิมมาก กล่าวคือ เด็กไทยจะเรียนภาษาอังกฤษด้วยความสนุกสนานมากขึ้น เนื่องจากมีกิจกรรมการเรียนการสอนแบบใหม่ที่น่าสนใจ มีเกม มีเพลง มีอุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัย จูงใจให้นักเรียนรักเรียน มีวิธีการสอนที่ใช้การสื่อสารซึ่งเน้นการสนทนาตามสถานการณ์เป็นหลัก เพื่อให้นักเรียนเคยชินกับคำศัพท์และรูปประโยคต่าง ๆ เกิดการเรียนรู้และสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างถูกต้อง แม้กระนั้นเด็กรุ่นใหม่ก็ยังไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ตามสถานการณ์ในสภาพความเป็นจริงได้

แนวทางหนึ่งที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของเด็กไทยให้ได้ผล คือการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับพื้นฐานความสนใจ และธรรมชาติของเด็กนักเรียน ครูจึงจำเป็นต้องเลือกวิธีการสอนหรือกิจกรรมฝึกการพูดให้เหมาะสมกับวัย จึงจะทำให้เด็กนักเรียนสนุกกับการเรียน

และอยากพูดภาษาอังกฤษและกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ อย่างสนุกสนาน เรียนรู้ได้เต็มศักยภาพสอดคล้องกับธรรมชาติของเด็ก ก็คือ การใช้เกมทางภาษาไปเสริมวิธีการเรียนการสอน ของครู เพราะการนำเกมมาใช้ในการเรียนการสอน นอกจากจะทำให้เด็กเกิดความสุขแล้ว ยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาเป็นอย่างดี เกมจะช่วยให้ เด็ก ๆ รู้สึกว่าการเรียนภาษาอังกฤษเป็นเรื่องสนุก และมีคุณค่า การเล่นเกมในชั้นเรียน เป็นการพัฒนา ความสามารถของเด็กในการทำงานร่วมกัน ในการ แข่งขันโดยปราศจากความก้าวร้าว นอกจากนี้เกม ยังมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและต่อเนื้อหา ของภาษามากมาย เช่น เกมช่วยให้ผู้เรียนเกิดความ เพลิดเพลิน ผ่อนคลายอารมณ์ตึงเครียด ช่วยให้เกิด ความสนใจในการเรียน และกระตุ้นให้อยากเรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงออกอย่างเต็มความสามารถ ทำให้ผู้สอนทำให้เนื้อหากระจำง่ายต่อความเข้าใจ ช่วยเสริมสมรรถภาพในการสอนของครูช่วยสร้างความ สนใจในบทเรียนของผู้เรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียน มีส่วนร่วม ช่วยเสริมทักษะทางภาษาได้ทั้ง 4 ทักษะ (สุมิตรา อังวัฒนกุล, 2539)

วิธีการสอนตามแนวคิดแบบร่วมมือกันเรียนรู้ เป็นแนวทางอย่างหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและทำให้ผู้เรียน กระตือรือร้นในการทำงานกลุ่มของตนเอง การเรียน แบบร่วมมือกันเรียนรู้ไม่ใช่วิธีการจัดนักเรียนเข้า กลุ่มรวมกันแบบธรรมดา แต่เป็นการรวมกลุ่มอย่าง มีโครงสร้างที่ชัดเจน กล่าวคือสมาชิกแต่ละคนจะได้ รับการกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจเพื่อที่จะช่วยเหลือและ เพิ่มพูนการเรียนรู้ของสมาชิกในทีม ดังนั้นการจัดการ เรียนรู้เข้ากลุ่มทำงานโดยทั่ว ๆ ไปจึงไม่ใช่การเรียน แบบร่วมมือกันเรียนรู้ เพราะมักพบว่านักเรียนที่เก่ง เท่านั้นจะเป็นผู้จัดการให้เกิดผลงานในทีม ส่วนสมาชิก อื่น ๆ อาจไม่มีโอกาสในการแสดงออกซึ่งการเรียนรู้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ์, 2544)

เทคนิคการแข่งขันเป็นทีม (Team Game Tournament: TGT) คือการเรียนรู้แบบร่วมมือแข่งขัน

เป็นทีมโดยใช้เกม เป็นการใช้เกมทางภาษาไปเสริมวิธี การสอนของครู การนำเกมมาใช้ในการสอนนอกจาก จะทำให้นักเรียนสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ ภาษาอย่างดียิ่ง เกมการสอนจะช่วยกระตุ้นให้นักเรียน เกิดความพยายามที่จะเรียนรู้และใช้ภาษาได้ไว อีกทั้ง ยังทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน นอกจากนี้นี่ยังช่วยให้ครูสร้างบริบท (Context) ซึ่งทำให้ ภาษามีความหมายมากยิ่งขึ้น ถ้าหากภาษาที่มีความหมาย ก็จะทำให้เด็กนักเรียนตอบสนองในการฟัง พูด เขียน ชัดเจนและมีความหมายซึ่งทำให้นักเรียนเข้าใจและ จำได้ดี เกมจะทำให้นักเรียนเข้าใจและจำได้ดี เกมจะ ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน (นิตยา สุวรรณศรี, 2540)

จากการศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น ฝ่ายมัธยมศึกษา (ศึกษาศาสตร์) ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะการฟัง-พูด มีคะแนนในด้านการทักษะการพูดคิดเป็นร้อยละ 61.33 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ร้อยละ 80 โดยนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่สามารถพูดสื่อความหมาย และเข้าใจความหมายของคำพูดคู่สนทนา และนักเรียน ส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมการเรียนการสอน น้อยมาก (อ้างอิงจากรายงานประจำปี, 2554)

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยใน ฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 จึงมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะ การพูดของนักเรียน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย ขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเลือกใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT (Team Games Tournaments) เพื่อศึกษาทักษะ การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลจากการศึกษาจะช่วยให้นักเรียนฝึกการใช้ทักษะ การพูดได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความสุขสนุกสนานใน การเรียน ทำให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการทำงานกลุ่ม ของตนเอง อีกทั้งยังทำให้นักเรียนอยากมีส่วนร่วม ในการเรียนการสอนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. เพื่อศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

สมมุติฐานของการวิจัย

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีทักษะการพูดภาษาอังกฤษภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT แตกต่างจากก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบการทดลองขั้นต้น (Pre-Experimental Designs)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยมที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 104 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ระดับมัธยม จำนวน 35 คนที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้เป็นส่วนหนึ่งของหนังสือแบบเรียนวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์)

ระดับมัธยม ทั้งหมด 5 หน่วยการเรียนรู้ตามโครงสร้างรายวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม อ22202 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 คือ 1. At a supermarket 2. Shops and stores 3. Hobbies 4. Travel plans และ 5. Quantities

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จำนวน 5 แผน เวลา 15 คาบ

2) แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 10 ข้อ

3) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยใช้ข้อคำถามที่เป็น rating scale 5 ระดับ

4) กรอบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) เตรียมเครื่องมือสำหรับดำเนินการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จำนวน 5 แผน เวลา 15 คาบ สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ บัตรกิจกรรม บัตรเฉลยกิจกรรม บัตรกิจกรรมการแข่งขัน แบบบันทึกการสอน แบบทดสอบทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT

2) เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนการทดลอง โดยทำการทดสอบก่อนเรียนจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ เพื่อวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้เวลาทดสอบคนละ 5-10 นาที โดยทดสอบนอกเวลาเรียน

3) ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 5 แผน เวลา 15 คาบ (คาบละ 50 นาที) ปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์)

ระดับมัธยม จำนวน 35 คน ที่ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยชี้แจงการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือแบบ TGT เพื่อให้นักเรียนทราบขั้นตอนการเรียนรู้ และทราบบทบาทหน้าที่ของตนเองในการปฏิบัติกิจกรรมขณะผู้วิจัยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้แบ่งนักเรียนเป็น 7 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน ประกอบด้วย นักเรียนเก่ง ปานกลาง และอ่อน ในอัตราส่วน 2:2:1 ผู้วิจัยให้นักเรียนตั้งชื่อกลุ่ม รายชื่อกลุ่มมีดังนี้ Korea, Thailand, Canada, England, Japan, Cambodia และ Laos จากนั้นได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-5 และทดสอบหลังเรียนด้วยแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนพร้อมทั้งสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT โดยดำเนินการสอนด้วยตนเอง

4) เก็บรวบรวมข้อมูลหลังการทดลอง โดยทำการทดสอบหลังเรียนจากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนจำนวน 10 ข้อ เพื่อวัด

ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ใช้เวลาทดสอบคนละ 5-10 นาที โดยทดสอบนอกเวลาเรียน

5) การเก็บข้อมูลความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จากแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนแต่ละคน มาวิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และดำเนินการเปรียบเทียบคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติการทดสอบ t-test

2) นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ของนักเรียนแต่ละคน มาวิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคลโดยใช้สูตร (อ้างถึงในพิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551) ดังนี้

$$\text{คะแนนความก้าวหน้า} = \text{คะแนนหลังเรียน} (X_2) - \text{คะแนนก่อนเรียน} (X_1)$$

กำหนดเกณฑ์ความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษร้อยละ 20 ขึ้นไป โดยใช้สูตรหาค่าร้อยละของคะแนนความก้าวหน้าของนักเรียนรายบุคคล (อ้างถึงในพิชิต ฤทธิ์จัญญ, 2551) ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนหลังเรียน} (X_2) - \text{คะแนนก่อนเรียน} (X_1)}{\text{คะแนนเต็ม}} \times 100$$

3) นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มาวิเคราะห์โดยการหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าคะแนนความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) มีการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาและเปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT (Team

Games Tournaments) ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า

1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT (Team Games Tournaments)

จากการประเมินทักษะการพูดก่อนเรียน นักเรียนจำนวน 35 คน มีระดับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 28.94 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน และหลังเรียนเท่ากับ 38.26 จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน เมื่อเปรียบเทียบกันแล้วจะเห็นได้ว่าหลังจากการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ทำให้ผู้เรียน

พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุไรวรรณ กองสีหา (2551) ซึ่งผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีมหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนมีเจตคติต่อกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม อยู่ในเกณฑ์ระดับค่อนข้างดี และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณรัตน์ เพยศิริ (2552) พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

2) กรอบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากการสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนของผู้เรียนโดยการบันทึกการสังเกตหลังการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กล้าแสดงความคิดเห็น และช่วยเหลือสมาชิกในกลุ่ม นักเรียนโดยส่วนรวมให้ความสำคัญกับการพูดภาษาอังกฤษ การออกเสียง การใช้ภาษาให้ถูกต้องอีกทั้งยังให้ความสำคัญกับการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนภา มานิตย์ (2547) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้เกม พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้เกม ส่งผลให้นักเรียนมีการพัฒนาระดับความสามารถทักษะทางการพูดภาษาอังกฤษ ในด้านความคล่องแคล่วสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจการออกเสียงถูกต้องชัดเจนอยู่ในระดับดี มีความสนใจ ความกระตือรือร้น ความตั้งใจใน การประกอบกิจกรรม มีความพยายามที่จะสื่อสารโดยใช้ภาษาพูดและท่าทาง และความพยายามที่จะไม่ใช้ภาษาไทยในห้องเรียน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ สุลัดดา ลอยฟ้า

(2536) ได้กล่าวไว้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ จะสร้างแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าการเรียนเป็นรายบุคคล ความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของกลุ่ม จะสร้างพลังในทางบวกให้แก่กลุ่ม สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้ได้มีการเรียนรู้จากกันและกัน การปฏิสัมพันธ์กันในกลุ่ม นอกจากจะเพิ่มพูนความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนแล้ว ยังพัฒนาทักษะทางสังคมไปในตัวด้วย เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนากิจกรรมทางสติปัญญาที่เพิ่มพูนความรู้มากกว่าการจัดการเรียนรู้เป็นรายบุคคล ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพจากงานที่กำหนดให้กลุ่มรับผิดชอบ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันทำงานผู้เรียนจะสามารถพัฒนาทักษะทางสังคม โดยเฉพาะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มหรือทีม

2. การศึกษาความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยภาพรวมคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 28.94 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 38.62 คะแนนความก้าวหน้าเฉลี่ยเพิ่มขึ้น +9.68 เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลพบว่านักเรียนทุกคนมีคะแนนความก้าวหน้าเพิ่มขึ้น ตั้งแต่ +2 ถึง +18 ซึ่งโดยส่วนใหญ่มีคะแนนความก้าวหน้าสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (10 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 20) แสดงว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น อุไรวรรณ กองสีหา (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม พบว่า นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีมหลังเรียนมากกว่าก่อนเรียน และยังสอดคล้อง

กับสุวรรณรัตน์ เพยศิริ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT พบว่านักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีความก้าวหน้าในการพูดภาษาอังกฤษสูงขึ้น

3. ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยขอนแก่น (ศึกษาศาสตร์) ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ผลวิจัยโดยรวมและรายด้าน พบว่า นักเรียนเห็นด้วยกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT อยู่ในระดับมาก เรียงตามลำดับคือ ด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT และ ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT แต่ละด้าน เรียงตามลำดับคือ

1) ความคิดเห็นด้านการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จากการวิจัยพบว่า นักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เหมาะสมที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษ และส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก ซึ่งมีความสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกษศิริจันทร์ อ้วนภักดี (2548) พบว่า การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ทำให้นักเรียนมีทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มดีขึ้น มีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ตลอดจนมีความเชื่อมั่นกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนัพร บุญปัน (2549) พบว่า นักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการสอนโดยภาพรวมและแยกรายข้อ เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด เรียง 3 อันดับแรก คือ นักเรียนรู้สึกตัวเองกล้าคิด กล้าทำและกล้าพูดมากยิ่งขึ้น เมื่อเรียนด้วยวิธีการจัดกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้ แข่งขันกันเป็นทีม (TGT) นักเรียนมีความเข้าใจมากขึ้น เพราะได้รับความช่วยเหลือจากเพื่อน ๆ ภายในกลุ่ม

นักเรียนรู้สึกสบายใจ ภูมิใจ ที่ช่วยเหลือเพื่อน ๆ ภายในกลุ่ม และนักเรียนชอบการเรียนรู้แบบการจัดกิจกรรมร่วมมือกันเรียนรู้แข่งขันกันเป็นทีม (TGT) มากกว่าแบบเดิม ที่ต้องคอยฟังความและรับความรู้จากครูเพียงผู้เดียว

2) ความคิดเห็นด้านบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT จากการวิจัยพบว่านักเรียนเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีความสุข ซึ่งมีความสอดคล้องกับแนวคิดของ สุมิตรา อังวัฒนากุล (2537) ที่กล่าวว่า การสอนภาษาอังกฤษให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีความสนุกสนาน มีความพึงพอใจ ช่วยทำให้เกิดบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดี และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ โอเจดา (Ojeda, 2005) ที่ศึกษาเปรียบเทียบการใช้เกมในการจัดการเรียนการสอนกับการใช้วิธีและเทคนิคการสอนแบบเดิม ๆ โดยได้นำเกมเข้ามาใช้ในลักษณะของการจัดการสอนแบบเน้นภาระงานและใช้ communicative approach ร่วมด้วย โดยใช้สอนวิชาภาษาสเปนเบื้องต้นผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้เรียนและเล่นเกมคำศัพท์จะมีแรงจูงใจในการเรียนมากกว่าผู้เรียนที่เรียนโดยใช้วิธีการเดิม ๆ ซึ่งการใช้เกมประกอบการสอนนั้น เกมสามารถเสริมสร้างบรรยากาศอันพึงประสงค์ในการจัดการเรียนการสอน ส่งเสริมการทำงาน หรือกิจกรรมร่วมกันอย่างเป็นสังคม ระหว่างผู้เรียน เพื่อนร่วมชั้น และครูผู้สอน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ประทีป เสริมสำราญ (2547) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกม ผลของการศึกษาพบว่า การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกม ส่งผลให้นักเรียนมีความสนุกสนาน มีความสุขกับการเรียนและมีพัฒนาการทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับสำหรับครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เพื่อการพัฒนาการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ มีดังนี้

1) เนื่องจาก การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ต้องใช้เวลากับผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งทำให้ยาก ในการกำหนดสัดส่วนกิจกรรมกับเวลา ดังนั้นผู้สอน จึงควรตระหนักในสัดส่วนความเหมาะสมระหว่างเวลา ในการจัดกิจกรรมและเนื้อหา

2) ในการเล่นเกมการแข่งขัน ครูผู้สอน ควรชี้แจงและทำความเข้าใจกับนักเรียนก่อนทำการ แข่งขัน สาธิตวิธีการเล่นเกม กติกาการแข่งขัน และกำหนดระยะเวลาที่แน่นอน

3) ครูผู้สอนควรสะท้อนผลการปฏิบัติงาน ของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้นักเรียนทราบ จุดเด่นและจุดบกพร่องของตนเอง เพื่อนำข้อมูลที่ได้ ไปปรับปรุงแก้ไข

4) ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ ร่วมมือแบบ TGT อาจเพิ่มกิจกรรมที่เน้นกลยุทธ์ ในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการ พูดภาษาอังกฤษได้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาการจัดการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT เพื่อพัฒนาทั้ง 4 ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

2) ควรมีการนำรูปแบบการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT ไปใช้กับการ จัดกิจกรรมในกลุ่มสาระอื่นในระดับมัธยมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนาภา มานิตย์. (2547). **การพัฒนาทักษะพูดโดยใช้เกม**. การศึกษาอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เกษศิรินทร์ อ้วนภักดี. (2548). **การใช้เกมเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร และการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ธนะพร บุญปัน. (2549). **การพัฒนาทักษะการฟังและการพูดวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนช่วงชั้น ที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6) โดยการจัดกิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้แข่งขันกันเป็นทีม (TGT)**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- นิตยา สุวรรณศรี. (2540). **เพลงและเกมประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: คอมแพคท์พรีนธ์.
- ประทีป เสริมสำราญ. (2547). **การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เกม**. รายงานการศึกษาอิสระปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พิชิต ฤทธิจรรณ. (2551). **การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้: ปฏิบัติการวิจัยในชั้นเรียน**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2545). **การยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและการประเมินตามสภาพจริง**. พิมพ์ครั้งที่ 2. เชียงใหม่: The Knowledge Center.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). **แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2537). **กิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2539). **แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา**. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2536). **รูปแบบการสอนแบบร่วมมือกันเรียนรู้**. ขอนแก่น: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. (เอกสารอัดสำเนา).
- สุวรรณรัตน์ เพยศิริ. (2552). **การพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค TGT**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- อุไรวรรณ กองสีหา. (2551). **การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมแบบร่วมมือกันเรียนรู้เทคนิคการแข่งขันเกมเป็นทีม (TGT) ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี**. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สำหรับผู้พูดภาษาอื่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- Ojeda, Fernando Arturo. (2005). "The Role Word Games in Second Language Acquisition: Second Language Pedagogy, Motivation and Ludic Tasks". **Dissertation Abstracts International**. 65(8), 2969-A.
- Slavin, Robert E. (1983). **Cooperative Learning**. NewYork: Longman.
- _____. (1995). **Cooperative Learning: Theory Research, and Practice**. Englewood Cliffs, New jersey: Prentice – Hall.